

" בס"ד הוסרה ההשגחה, עקב מדיניות ודרכי הפרטום הלא צנועים, כולל ה"חסויות" - על כל המשתמע של חברת "פפטי" המתנהלת במושגים המנוכרים ומנוגדים לחלוטין לריגשותינו ודרישותינו-דרישת הצבור הוורדי (אשר מסתבר כנראה, כי לשומרי החומ (תורה ומצוות-נ.ז.) שבין חברי ההנהלה אין שליטה על כך לצערנו). לכן הננו מודיעים על הסרת ההשגחה וההכשר מטעם הבד"צ מסוגי המשקאות של חברת "פפטי". "על החתום: "ועד הכשרות שע"י בעדה החרדית ירושלים, י"ב סיון תשנ"ג "

זוהי הנוסחה שפרסמה "ועד הכשרות של העדה החרדית" על הסרת ההכשר מ"פפטי" סתם ולא פירש מהי המדיניות שבעקבותיה בוטל ההכשר.

אולם המרצע יצא מן השק כעבור מספר שבועות פרסמה ה"עדה" בהרחבה את "הנסתור מעל הנגלה" במתן הכשרים ע"י הבד"צ ועל הסרתם. שלפי דעתה של ה"עדה" היה זה "מעשה רב"עצום של קדוש השם וקדוש שם שמים....

וראיה לדבר הסערה והזעקה שהקימו החילוניים על "פפייה דחית"דיה להוכיח כי הבד"צ קלע למטרה ללב לבם של "פורקי עול" מחסיאי הרבים במדינה, מוכיחות יותר מטאה עדים עד כמה רגישים הם כלומר החילוניים למעשי מחאה כאלה וכיוצא בהם, ודוק משום כך טוענת ה"עדה" הובתה של היהדות החרדית הנאמנה להמשיך בדרך זן כהנה וכהנה עד אם תזוע ארץ הקו הקודש כולה לשמע קול הזעקה הבוקצ, ח"ק(500) פרסה על ח"ק פרסה...

ה"עדה" מגלה מה מסתור מאחורי מתן הכשרים ע"י העדה החרדית והסרתם. "ויאמר כאן ברורות: לאו דוקא בשל תמונות החועכה כשלעצמן הוסר ההכשר, יתכן כי נבוא למצות את עומק הדין, יש משהו של אמת בטענתם של החברה (פפטי-נ.ז.), כי אין בפרסומיהם משום "תועבה" ממש, ובכל זאת לא היה מנוס מהסרת ההכשר, אם זימה וזוהמה אין כאן, עכומ"יות והתבהמות נוסח גויי הארצות ודאי יש כאן, מעשיה של החברה זו ושל אנשי הפרטום שלה, לאחרונה, בלי כל ספק יש בהן משום הבאה כל הסחי והמאוס, אשר באשפתויהם נוכרים המקולקלים שבעמי חבל, לתוככי גבולות ארצנו הקדושה, וגם עם כך לא יכלה העדה החרדית להסכים בשום פנים ואופן, אין אדם דר עם נחשים כגול אלה בעפיפה אחת, וגם העדה החרדית חס לה כי תסכים, כי כתב ההכשר המהודר שלה יתנוסס ויתן חלילה את וסותו- העקיפה אפילו למבצעים שפלים וירודים שכאלו, אשר צחנתם בוקעת ועולה עד למרחקים"....

ה"גילוי" הממשי על מתן הכשרים ע"י הבד"צ יאמר להלן: "משונה הוא ההכשר של העדה החרדית בירושלים מכל מיני הכשרים אחרים, יהיו מהודרים ככל שיהיו, העדה החרדית, בעיקרו של דבר, לא נוצרה כל עיקר למען ספק להבריה מוצרי אוכל כשרים, לא למען מטרה זו, חשובה ככל שתהיה, שפכו מרן הגאון ר' יוסף חיים זוננפלד זיע"א (זכותו יגן עלינו), מי שהיה הרב הראשי הראשון של העדה החרדית הנפרדת בירושלים (1849-1932), שהיה מייסדי העדה החרדית והבית דין הנפרד שלה, שהוא אלתמידיו מצא לנכון לרדת לבית המטבחים כשהוא מעוטר בטלית ותפילין ולחדש את השהיטה העצמאית הנפרדת, תוך שבוא מכריז כי הוא מוכן למסירות נפש על כך ולמה? משום שהוא ראה בכך שבירת עול הציונות ופריצת דרך חשובה של המטרה העיקרית, היא עצמאות היהדות החרדית, כזה היה קו המחשבה

של מרן זיע"א, והיא אשר לנו לעינים בכל אשר נפנה, משום כך, ההסתמכות על מערכת הכשר של העדה החרדית אשר מיסודו, אין בה רק משום חיפוש אחר הכשר מהודר, אלא יש בו, גם מש חלק מן המלחמה הכללית בציונות ובכללות פגעי הדור" דברים אלה משמשים קו מספח לראש מערכת הכשרות של העדה החרדית בירושלים בבואם לשבת על מדוכת ההכשרים, מה לקרב ומה לרחק...

ב"עדה החרדית" טוענים כי לא יעלה על הדעת כי העדה החרדית תסגל לעצמה את קו המחשב של הרבנות הראשית לישראל, הציונית כלשונם, כי לדעתם של אנשי העדה החרדית כי כל מענינה של הרבנות הראשית הוא אך ורק בתחום הכשרות המוגדר והצר בלבד, ואילו כל הית מסביב אינו מענינה, מבלי להכנס לדיון על גוף רמת הכשרות שרבנות זו הובעת מדורשי ההכשרים שלה. קו כזה תואם כמובן להפליא את הקו הכללי של הרבנות הראשית לישראל, אשר התמכרה כליל לעגלת הציונית אליה נרחמה בלב ובנפש חפצה, טוענים אנשי העדה החרדית בירושלים, ומוסיפים: "לא באלה חלק העדה החרדית אשר בת חורין היא בהחלט מהשתעבדות נפשית כגון זו, משום כך ההכשר של העדה החרדית, חייב הוא שיהיה נקי מכל סיג ופגם כלשהוא גם ~~אף~~ בתחום הכשרות המצומצם כשלעצמו, אסור שיהיה בו דופי כלשהו גם מכל צדדיו החיצוניים, וגם צלו של כיעור והדומה לו כדרכי הפרסום של חברה פלונית או אלמונית, יש בו כדי לגרום להסרת ההכשר, ומושכל ראשון זה, אשר הוא בגדר אלף בית פשוט בשטח זה, חייב הוא ללהיות נהיר וברור לכל דורש הכשר ומעוניין להצטייד בו..."

ראשי העדה החרדית בירושלים טוענים עוד: כי מורא של הישובי רווח והפסד לא עלה על ראשם בפרשה זו (פפסי) אשר לא כאחרים זולתם, הינם ~~אף~~ נאה דורשים ונאה מקיימים הישובי יוקרה וכבוד וכדומה, לא נלקחו כל עיקר בשיקוליהם, וכל מה שעומד לנגד עיניה הוא ביטוס הכשרות וטהרת שולחנו של היהודי החרד בארץ הקודש כי גם מערכה זו היא אצלם רק חלק וענף מהמערכה הכללית הרחבה והענפה שהם מקיימים נגד השתלטות המינים והאפיקורסים על אדמת הקודש, ולמען הדיפת אה התקפת המתפרצים, וכזו היא דרך פעולתם כל הזמנים וכל הימים, ולפי דבריהם כאן נעוץ סוד הצלחתם והמות והשכינה שרוייה במעשי ידיהם אשריהם וטוב חלקיהם בעולם הזה ובעולם הבא....